

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Nowy program na rzecz konsumentów – poprawa odporności konsumentów na potrzeby trwałej odbudowy

(2022/C 61/07)

Sprawozdawczyni: Alexia BERTRAND (BE/Renew Europe), członkini zgromadzenia regionalnego: Parlamentu Regionu Stołecznego Brukseli

ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

Uwagi ogólne

1. Przypomina znaczenie europejskiej polityki konsumenckiej, której celem jest zagwarantowanie obywatelom Unii solidnej podstawy praw przysługujących im jako konsumentom. Oznacza to zapewnienie im ochrony przed poważnymi zagrożeniami, z którymi nie mogą sobie poradzić sami, a także wzmocnienie pozycji konsumentów, aby mogli podejmować świadome decyzje, zwiększenie ich dobrobytu oraz zapewnienie skutecznej ochrony ich bezpieczeństwa oraz interesów gospodarczych. Chodzi także o zagwarantowanie im mechanizmów kontrolnych i środków odwoławczych zapewniających skuteczność tych praw.
2. Podkreśla, że ochrona konsumentów na szczeblu europejskim przyczyni się również do ożywienia gospodarczego w Europie, wdrożenia modelu gospodarki o obiegu zamkniętym i ograniczenia wpływu na środowisko i zdrowie ludzkie.
3. Z zadowoleniem przyjmuje oczekiwaną publikację nowego programu na rzecz konsumentów, w którym przeanalizowano sposoby zwiększenia ochrony i odporności konsumentów podczas pandemii COVID-19 i po jej zakończeniu, stwarzając jednocześnie europejskim konsumentom możliwość odgrywania aktywnej roli w transformacji ekologicznej i cyfrowej.
4. Podkreśla konieczność rozwijania ochrony konsumentów i instrumentów jej wdrażania w celu optymalnego uwzględnienia głównych wyzwań stojących przed gospodarką europejską, takich jak kryzys związany z pandemią COVID-19, transformacja ekologiczna i cyfrowa, globalizacja i pojawienie się szczególnych potrzeb niektórych podatnych na zagrożenia konsumentów.
5. Podkreśla, że aby utrzymać wysokie standardy ochrony konsumentów, nie należy stosować w sposób mechaniczny zasady „jeden za jeden” opisanej w komunikacie w sprawie lepszego stanowienia prawa.
6. Z zadowoleniem przyjmuje to, że Konferencja w sprawie przyszłości Europy obejmuje kwestię europejskiej polityki konsumenckiej.

Ochrona konsumentów w kontekście pandemii COVID-19

7. Zdecydowanie podkreśla konieczność utrzymania i energicznego wdrażania praw konsumentów i dorobku prawnego UE w tej dziedzinie w czasach kryzysu, w szczególności po to, aby zapobiec ich osłabieniu oraz umożliwić konsumentom odpowiednią ochronę prawną.
8. Z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie przez Parlament Europejski w dniu 27 kwietnia 2021 r. rozporządzenia dotyczącego praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym (wersja przekształcona), potwierdzającego prawa i ochronę konsumentów korzystających z usług kolejowych, w szczególności zmianę trasy podróży i wsparcie w przypadku opóźnień i odwołań, a także zapewnienie lepszej pomocy osobom o ograniczonej sprawności ruchowej. Owe wzmocnienie praw pasażerów może zachęcić konsumentów do przestawiania się na ten bardziej zrównoważony rodzaj transportu oraz do interoperacyjności z różnymi rodzajami „miękkiej” mobilności, przy czym operatorzy będą zobowiązani do zarezerwowania w pociągach przestrzeni dla rowerów.
9. Zaleca zbadanie rozszerzenia ochrony konsumentów na inne obszary wobec odwoływania imprez w takich sektorach jak kultura i wydarzenia.
10. Zachęca poszczególne właściwe organy do dalszego przeciwdziałania oszustwom wymierzonym w konsumentów, wspólnie z siecią współpracy w zakresie ochrony konsumenta oraz w porozumieniu z platformami, pośredniczącymi dostawcami usług i wszystkimi zainteresowanymi stronami.
11. Podkreśla potrzebę uwzględnienia wniosków wynikających z zarządzania obecnym kryzysem przy określaniu norm dotyczących produktów, procesów, usług i jakości w celu uzyskania standardów, które mogą być szybko wdrożone przez władze publiczne i przedsiębiorstwa, aby zapewnić wysoki poziom ochrony zdrowia konsumentów towarów i usług.

12. Podkreśla wnioski z pandemii COVID-19 oraz znaczenie utrzymania wysokiego poziomu ochrony konsumentów w czasach kryzysu. W związku z tym zaleca również przeprowadzenie niezbędnych przeglądów regulacyjnych w celu ustalenia konsekwencji wyjątkowych okoliczności w umowach konsumenckich jeszcze przed ich wystąpieniem (klauszula *rebus sic stantibus*). Pozwoliłoby to uwzględnić zasady przewidywania i prognozowania, a tym samym wzmocnić ochronę konsumentów.
13. Zachęca Komisję do przeanalizowania długoterminowego wpływu kryzysu COVID-19 na wzorce konsumpcji Europejczyków oraz do wykorzystania tej analizy przy opracowywaniu przyszłych europejskich inicjatyw strategicznych w tej dziedzinie.
14. Popiera w tym kontekście inicjatywy mające na celu wspieranie lokalnej przedsiębiorczości, w tym małych producentów, i promowanie lokalnego rzemiosła.
15. Zaznacza również, że dzięki zapewnianiu jaśniejszych i bardziej kompleksowych informacji prawo ochrony konsumentów mogłoby zachęcać do wzmocnienia krótkich łańcuchów dostaw w ramach produkcji rolnej i wytwarzania żywności, a tym samym do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych związanych z transportem. Przypomina w tym kontekście o znaczeniu zaangażowania władz lokalnych i regionalnych w politykę ochrony konsumentów.
16. Podkreśla również potrzebę wspierania polityk mających na celu zmniejszenie przepaści cyfrowej, zarówno pod względem wyposażenia i zasięgu terytorialnego, jak i niezbędnych umiejętności.

Transformacja ekologiczna

17. Przypomina, że zrównoważona konsumpcja odgrywa kluczową rolę dla osiągnięcia celów Europejskiego Zielonego Ładu.
18. Podkreśla, że konsumenci w Unii Europejskiej odgrywają kluczową rolę w transformacji ekologicznej i że w związku z tym muszą być informowani i dysponować środkami umożliwiającymi świadome wybory na podstawie porównywalnych, przejrzystych i jasnych informacji – w oparciu o metodykę obliczania śladu środowiskowego określoną przez Komisję Europejską – dotyczących m.in. trwałości i możliwości naprawy produktów oraz ich śladu społecznego i środowiskowego; informacje te powinny opierać się na solidnych danych i badaniach konsumenckich. W procesie rozpowszechniania informacji zaleca się zaangażowanie władz lokalnych i regionalnych.
19. Kładzie nacisk na to, że trzeba umożliwić konsumentom dokonywanie wyborów w oparciu o zrównoważony charakter produktów, a jednocześnie zachęcać producentów do wydłużania okresu użytkowania produktów oraz przyjęć ustawodawstwo europejskie, które penalizowałoby planowe postarzenie produktów i premiowałoby długowieczność produkcji przemysłowej i technologicznej.
20. Zwraca uwagę, że przejście na zieloną gospodarkę będzie możliwe tylko wtedy, gdy popyt na zrównoważone produkty i usługi nie będzie ograniczony do konkretnych grup konsumentów. W związku z tym podkreśla, że aby osiągnąć te cele, należy zapewnić wszystkim konsumentom, niezależnie od ich sytuacji finansowej, dostęp do zrównoważonych produktów i usług.
21. Zaleca rozwijanie całościowego podejścia do informowania konsumentów poprzez rozwijanie, w miarę możliwości, etykietowania uwzględniającego kwestie zrównoważoności, zdrowia, ochrony środowiska, pochodzenia produktu – ze szczególnym zwróceniem uwagi na to, czy pochodzi on z UE czy z państwa trzeciego – i sprawiedliwego handlu. Podkreśla również użyteczność coraz większego uwzględniania aspektów społecznych i środowiskowych w zamówieniach publicznych za pomocą zestawu środków, w tym definicji minimalnych kryteriów środowiskowych w prawodawstwie sektorowym, jak przewidziano w nowym planie działania dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym.
22. Podkreśla, jak ważne jest, aby normy produktów uwzględniały kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem oraz z gospodarką o obiegu zamkniętym, i w związku z tym przypomina, że europejskie organizacje normalizacyjne mają ważną rolę do odegrania w tym zakresie, w szczególności wdrażając normy pozwalające zdefiniować, czym jest ekologiczny lub zrównoważony produkt.
23. Podkreśla znaczenie zapewnienia interoperacyjności między urządzeniami i ciągłej jej poprawy.
24. Zaleca, aby połączyć badanie celowości wydłużenia czasu trwania gwarancji ustawowej na dobra konsumpcyjne z lepszym informowaniem konsumenta na temat oczekiwanej żywotności produktów.
25. Zaleca przeanalizowanie, czy wskazane byłoby wprowadzenie systemu wymagającego uprzedniego zezwolenia w zakresie twierdzeń dotyczących ekologiczności i oznakowania ekologicznego, na wzór systemu obowiązującego w dziedzinie opieki zdrowotnej.

26. W zakresie rozwiązań dotyczących wadliwych produktów podkreśla, że należy zapewnić w pierwszej kolejności ich ponowne użycie lub naprawę, zamiast ich wyrzucania, pod warunkiem że nie prowadzi to do umniejszenia praw konsumentów oraz że ich ponowne używanie lub naprawa nie skutkuje wytwarzaniem produktów niższej jakości.
27. Podkreśla znaczenie zapewnienia dostępności części zamiennych oraz możliwości naprawy produktów, a także zadbania o to, by koszty tych napraw nie zniechęcały konsumentów do ich reparacji, przy jednoczesnym poszanowaniu praw konsumentów w zakresie bezpieczeństwa produktów i zgodności z normami. Zaleca, aby Komisja rozważyła, jakie środki należy podjąć, aby było to możliwe.
28. Zachęca Komisję do zbadania, w ramach przeglądu dyrektywy w sprawie sprzedaży towarów, w jaki sposób dalej propagować naprawę produktów i zachęcać do korzystania z produktów o zamkniętym cyklu życia, które są trwalsze, przy jednoczesnym poszanowaniu praw konsumenta i równowagi gospodarczej między konsumentem i przedsiębiorcą.
29. Podkreśla znaczenie roli władz lokalnych i regionalnych w tym zakresie, w szczególności pod względem potrzeby promowania nowych wzorców i zachowań konsumpcyjnych na poziomie lokalnym i regionalnym, takich jak gospodarka dzielenia się.
30. Zaleca wspieranie modeli biznesowych pozwalających kupować usługi zamiast towarów, poprzez zachęcanie do napraw oraz wspieranie działań podejmowanych przez organizacje gospodarki społecznej i propagowanie rynków towarów używanych.
31. Kładzie nacisk na potrzebę sporządzenia wykazu lokalnych dobrych praktyk w zakresie naprawy i gospodarki o obiegu zamkniętym.
32. Podkreśla znaczenie rozszerzenia zakresu lokalnych działań konsumenckich na gospodarkę usług, na przykład w dziedzinie renowacji budynków oraz dostosowania mieszkań konsumentów do bardziej ekologicznego i cyfrowego społeczeństwa, w szczególności poprzez wzmocnienie narzędzi informacyjnych skierowanych do konsumentów.
33. Popiera inicjatywy wspierające lokalny handel w celu poprawy pozycji konsumentów na rynku, ochrony środowiska i promocji rzemiosła.
34. Podkreśla rolę, jaką mogą odegrać władze regionalne i lokalne w zakresie informowania i szkolenia konsumentów.
35. Podkreśla znaczenie posiadania skutecznych rozwiązań, które są zrozumiałe i mogą być łatwo wdrażane przez konsumentów.
36. Wspiera Komisję w jej woli współpracy z podmiotami gospodarczymi, aby zachęcić je do dobrowolnego podjęcia działań na rzecz zrównoważonej konsumpcji, które wykraczają poza działania wymagane z mocy prawa.
37. Nalega na potrzebę rozszerzenia zakresu dyrektywy w sprawie ekoprojektu, aby objąć nią produkty związane z energią, a także szerszą gamę produktów o dużym wpływie na środowisko oraz zapewnić środki zapobiegające wytwarzaniu odpadów.
38. Zdecydowanie popiera publikację inicjatywy na rzecz zrównoważonych produktów, której celem jest uczynienie z nich normy, a tym samym przeciwdziałanie sztuczemu skracaniu cyklu życia produktów i propagowanie ich trwałości.
39. Wzywa Komisję Europejską, państwa członkowskie oraz władze lokalne i regionalne do zarządzania zachętami finansowymi w ramach planu odbudowy dla Europy w taki sposób, aby zagwarantować długoterminowy rozwój gospodarczy, społeczny i środowiskowy, przy jednoczesnym zmniejszeniu wykorzystania zasobów, unikaniu i usuwaniu substancji niebezpiecznych oraz usprawnieniu obiegu zamkniętego materiałów i obiegu zamkniętego w systemach.
40. Podkreśla po raz kolejny pilną potrzebę przyspieszenia przejścia na model regeneracyjnego wzrostu, utrzymujący konsumpcję zasobów w ramach ograniczeń planety oraz zmniejszający nasz wpływ na środowisko. W tym celu konieczne jest oddzielenie wzrostu gospodarczego od wykorzystania zasobów, rozwój w kierunku prawdziwego społeczeństwa o obiegu zamkniętym oraz współpraca na wszystkich poziomach sprawowania rządów i w całym społeczeństwie.
41. Podkreśla potrzebę wspierania MŚP i małych lokalnych producentów w okresie transformacji ekologicznej bez zwiększania obciążeń administracyjnych. Fundusze europejskie są niezbędne dla zapewnienia tych przemian. W tym względzie konieczne jest zaangażowanie władz lokalnych i regionalnych w dostarczanie informacji na temat dostępnych funduszy UE.

Transformacja cyfrowa

42. Przypomina, że transformacja cyfrowa radykalnie zmienia życie konsumentów. Oferuje im ogromne możliwości, lecz jednocześnie stawia przed nowymi trudnościami. W tym kontekście należy zwalczać nieuczciwe praktyki handlowe w internecie. Należy wzmocnić ochronę interesów konsumentów przy ustalaniu zasad rządzących gospodarką cyfrową i wymagań obowiązujących w zakresie sztucznej inteligencji, internetu rzeczy lub robotyki. Odnawia w związku z tym innowacyjną propozycję Komisji Europejskiej przedstawioną w rozporządzeniu ustanawiającym zharmonizowane przepisy dotyczące sztucznej inteligencji oraz w komunikacie pt. „Wspieranie europejskiego podejścia do sztucznej inteligencji”, które będą przedmiotem odrębnej opinii KR-u.

43. Podkreśla konieczność intensywniejszych działań chroniących konsumentów przed nieuczciwymi praktykami handlowymi w internecie. Należy rozwijać w szczególności nowe narzędzia normatywne lub nadzorujące rynek w celu ochrony konsumentów przed nowymi praktykami, które pojawiają się dzięki rozwojowi sztucznej inteligencji i wykorzystywaniu algorytmów (ukierunkowane oferty w zakresie cen lub produktów, usługi prowadzone w oparciu o profilowanie konsumentów w internecie itp.), oraz w celu zapewnienia im skutecznej ochrony danych osobowych. Wzywa również Komisję i instytucje europejskie do podnoszenia świadomości społecznej na temat środowiskowych i społecznych skutków zakupów dokonywanych przez internet.

44. Podkreśla, że należy zmodernizować europejskie przepisy dotyczące bezpieczeństwa produktów, mające na celu zapewnienie fizycznego bezpieczeństwa konsumentów. Przepisy te powinny objąć swym zakresem bezpieczeństwo przedmiotów podłączonych do internetu (poszanowanie danych osobowych, cyberbezpieczeństwo, niezawodność, przejrzystość i informowanie konsumentów).

45. Zwraca uwagę na potrzebę spójności i wyraźnej interakcji między prawodawstwem UE w dziedzinie ochrony konsumentów a unijnymi regulacjami dotyczącymi rynków cyfrowych, tak by ustanowić wysoki poziom ochrony konsumentów w odniesieniu do praw konsumenckich, dostępu do towarów i usług, również w wymiarze transgranicznym, przejrzystości, odpowiedzialności i bezpiecznego środowiska cyfrowego, a także by wyjaśnić i zwiększyć odpowiedzialność pośredników internetowych. Należałoby wprowadzić uproszczone mechanizmy dla pośredników internetowych, które umożliwiłyby monitorowanie ofert przedsiębiorstw w czasie, tak by uniknąć szkód spowodowanych ulotnym charakterem ofert dostępnych w internecie, z myślą o ochronie praw konsumentów.

46. Z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji dotyczący wdrożenia zestawu innowacyjnych narzędzi elektronicznych, które powinny wspierać odpowiednie organy w identyfikowaniu nielegalnych praktyk handlowych w internecie. Tego rodzaju narzędzia elektroniczne powinny również umożliwiać monitorowanie zjawiska zanikania przedsiębiorstw oferujących swoje produkty w internecie.

47. Podkreśla, że procedury blokowania geograficznego, uniemożliwiające konsumentom swobodne korzystanie z treści cyfrowych w całej Europie, w dalszym ciągu obowiązują w niektórych dziedzinach.

48. Zaleca wykorzystanie zasobów danych posiadanych przez władze publiczne w celu optymalnego informowania konsumentów poprzez dynamiczną politykę otwartych danych.

49. Podkreśla potrzebę wspierania MŚP i małych lokalnych producentów w transformacji cyfrowej bez zwiększania obciążeń administracyjnych. Fundusze europejskie są niezbędne dla zapewnienia tej transformacji. W tym względzie konieczne jest zaangażowanie władz lokalnych i regionalnych w dostarczanie informacji na temat dostępnych funduszy UE.

Skuteczne egzekwowanie przepisów i skuteczne środki ochrony prawnej

50. Zachęca Komisję do odegrania roli koordynującej i wspierającej dla państw oraz samorządów regionalnych i lokalnych w zakresie kontroli przestrzegania praw konsumentów, w szczególności poprzez zadbanie o to, by środki podejmowane przez państwo członkowskie mogły być skuteczne niezależnie od lokalizacji przedsiębiorstwa, tak jak powinno to mieć miejsce w przypadku wprowadzania sankcji.

51. Z zadowoleniem przyjmuje to, że nowy program na rzecz konsumentów przewiduje, iż Komisja pomoże państwom członkowskim w szybkim wdrażaniu i egzekwowaniu prawa konsumenckiego, w szczególności za pośrednictwem sieci współpracy w zakresie ochrony konsumentów. Podkreśla pozytywną rolę Europejskich Centrów Konsumenckich w kształtowaniu transgranicznej ochrony konsumentów.

52. Zauważa, że właściwe wdrożenie wymaganych środków kontroli, zgodnie z nowym programem, wymaga większej liczby pracowników zajmujących się funkcjami nadzoru rynku. W związku z tym należy zwiększyć specjalizację sektorową personelu zaangażowanego w wykonywanie tych zadań, a jednocześnie udostępnić szkolenia ustawiczne i odpowiednie zasoby materialne w kontekście działań, które mają być monitorowane: oszukańczych praktyk, nieuczciwych praktyk, sprzedaży przez internet itp. Dodatkowo do wykrywania ewentualnych nadużyć lub niezgodności, które mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo, konieczna jest odpowiednia sieć akredytowanych laboratoriów.

53. Opowiada się za wzmocnieniem współpracy między samorządami lokalnymi i regionalnymi a organizacjami konsumenckimi.

54. Wspiera rozwijanie dobrowolnych działań informacyjnych na rzecz konsumentów w ramach partnerstwa między samorządami lokalnymi i regionalnymi a przedsiębiorstwami.

Uwzględnienie szczególnych potrzeb konsumentów

55. Z zadowoleniem przyjmuje to, że nowy program na rzecz konsumentów podkreśla, iż niektóre grupy konsumentów, zwłaszcza dzieci, osoby starsze i z niepełnopravnościami, mogą być szczególnie zagrożone w określonych sytuacjach i potrzebują specjalnych środków ochrony, zwłaszcza na skutek przeпаści cyfrowej.

56. Zaznacza potrzebę wzmocnienia ochrony konsumentów podatnych na zagrożenia, którzy potrzebują kredytu, aby kupować podstawowe towary i usługi, na przykład w zakresie opieki medycznej, edukacji i usług publicznych. W tych sektorach konieczne jest określenie polityk i instrumentów służących wzmocnieniu ochrony konsumentów w przypadku niewypłacalności przedsiębiorstw świadczących w sposób ciągły usługi w kluczowych sektorach opieki zdrowotnej i edukacji, aby złagodzić szkody wynikające z zamykania przedsiębiorstw w tych sektorach.

57. Podkreśla potrzebę rozwijania umiejętności finansowych konsumentów, również w dziedzinie nowych technologii cyfrowych, poprzez wspieranie projektów w tym zakresie na poziomie lokalnym i regionalnym.

58. Wyraża zadowolenie, że nowy program na rzecz konsumentów przewiduje od 2021 r. zwiększenie finansowania działań mających na celu poprawę dostępności usług doradztwa w zakresie zadłużenia w państwach członkowskich, zważywszy na znaczenie działań władz lokalnych w tej dziedzinie.

59. Z zadowoleniem przyjmuje wolę Komisji Europejskiej wspierania inicjatyw mających na celu udzielanie porad na poziomie lokalnym konsumentom, którzy z przyczyn strukturalnych lub osobistych nie mają dostępu do pomocy i informacji w internecie lub w centralnych biurach informacyjnych.

60. Wzywa do nawiązania lub wzmocnienia współpracy między samorządami lokalnymi i regionalnymi, organizacjami konsumenckimi i przedsiębiorstwami w celu połączenia sił na rzecz maksymalnego wykorzystania zasobów.

61. W kwestii wysiłków na rzecz zwalczania nadmiernego zadłużenia, poza działaniami zapobiegawczymi, zaleca Komisji rozważenie opracowania instrumentu prawa europejskiego o charakterze naprawczym służącego zbiorowemu rozliczaniu zadłużenia konsumentów. Apeluje również o przyjęcie konkretnych polityk mających na celu ograniczenie praktyk, co do których dowiedziono, że są szczególnie szkodliwe dla konsumentów (takich jak karty z odnawialnym limitem kredytowym), gdyż prowadzą do zadłużenia i osłabiają pozycję konsumenta w odniesieniu do innych kredytów.

62. Zaleca zajęcie się kwestiami podatności na zagrożenia i wykluczenia konsumentów we wszystkich ich wymiarach, łącznie z tymi, które bezpośrednio dotyczą problemów lokalnych, takich jak przeпаść cyfrowa dotycząca konsumentów mieszkających na obszarach niepodłączonych do internetu, podłączonych w niewielkim stopniu lub korzystających z połączenia złej jakości. Należy promować katalog podstawowych usług finansowych świadczonych przy osobistym (fizycznym) udziale stron i nim zarządzać, a także przyjmować środki zapobiegające likwidacji całości lub części tego rodzaju usług, gdyż dyskryminowałoby to konsumentów pod względem dostępu do usług finansowych.

63. Zaleca również zajęcie się problemem przeпаści cyfrowej dotyczącym podatnych na zagrożenia konsumentów, którzy mogliby zostać wykluczeni z transformacji cyfrowej z powodu braku niezbędnego sprzętu lub podstawowych umiejętności, zwłaszcza w regionach słabiej rozwiniętych.

Ochrona konsumentów w kontekście globalnym

64. Podkreśla, że w zglobalizowanym świecie, w którym zakupy internetowe przekraczają granice, współpraca z partnerami międzynarodowymi stała się kluczowa.

65. Wyraża zadowolenie, że Komisja zamierza opracować wraz z Chinami plan działania w celu zwiększenia bezpieczeństwa produktów sprzedawanych online oraz wdrożyć wsparcie regulacyjne, pomoc techniczną oraz pomoc na rzecz wzmocniania zdolności dla krajów partnerskich UE, w tym w Afryce.

66. Zachęca jednak Komisję do rozwijania i wzmocniania współpracy z państwami trzecimi, w których siedziby mają usługodawcy kierujący swoją ofertę na terytorium Unii.

67. Wzywa Komisję Europejską do zadbania o to, by towary i usługi importowane do UE były zgodne z odpowiednimi normami i przepisami Unii Europejskiej. Z zadowoleniem przyjmuje to, że Komisja Europejska proponuje zwiększenie odpowiedzialności przedsiębiorstw za przestrzeganie praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych w całym łańcuchu wartości (w tym u podwykonawców), również w państwach trzecich.

Zastosowanie polityki ochrony konsumentów w innych dziedzinach

68. Przypomina, że polityka konsumencka jest jedną z najbardziej przekrojowych polityk UE, obejmującą wiele dziedzin polityki, takich jak: bezpieczeństwo produktów, rynek cyfrowy, usługi finansowe, bezpieczeństwo i etykietowanie żywności, energia, podróże i transport.

69. Podkreśla, że należy uwzględnić wymogi w zakresie ochrony konsumentów przy formułowaniu i wdrażaniu innych polityk i działań Unii, takich jak energia, telekomunikacja, transport, sektor ubezpieczeń, kredytów, itd.

70. Podkreśla, że promowanie dobrobytu konsumentów poprzez opartą na solidnych podstawach politykę konkurencji w Unii Europejskiej powinno pozostać priorytetowym celem przy wdrażaniu art. 101 i 102 TFUE.

Zarządzanie

71. Podkreśla potrzebę rozwijania tablicy wyników dotyczącej warunków konsumpcji i sytuacji konsumentów w Unii Europejskiej za pomocą odpowiedniego zestawu wskaźników, w tym dotyczących obiegu zamkniętego w konsumpcji, w celu wsparcia zarządzania i monitorowania nowego programu na rzecz konsumentów.

72. Popiera wolę Komisji Europejskiej wprowadzenia nowego modelu zarządzania, opartego na szerokim partnerstwie obejmującym wszystkie zainteresowane podmioty. W tym kontekście należy wyrazić uznanie dla ambicji Komisji, która pragnie przeprowadzać regularne debaty z Parlamentem Europejskim, Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym i Komitetem Regionów, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi za pośrednictwem sieci oraz istniejących doraźnych grup roboczych lub zadaniowych.

73. Ponownie wyraża zainteresowanie udziałem Europejskiego Komitetu Regionów w tych pracach.

Bruksela, dnia 13 października 2021 r.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*
